

Товариші виборці! Голосуйте за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних!

Пролетарі всіх країн, єдніться!

СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

ЧЕТВЕР
22
ЛЮТОГО
1951 року
№ 5 (654)
Ціна 20 коп.

ХАЙ ЖИВУТЬ
РАДЯНСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ —
НАДІЙНИЙ СТРАЖ
МИРУ В УСЬОМУ СВІТІ!

На варті миру і безпеки народів

Завтра радянський народ відзначає 33 роковини Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

33 роки тому, в лютому 1918 року під Псковом і Нарвою вирішувалась доля революції. Десятки озброєних до зубів німецьких дивізій вели навалний наступ на радянський Петроград. Німецькі імперіалісти поставили собі за мету повалити молоду радянську владу і перетворити нашу Батьківщину на свою колонію.

Та не судилося здійснитись планам німецьких загарбників. 23-го лютого 1918 року вони були вицент розбиті загонами робітників і селян.

Цей день героїчного подвигу тільки но створених збройних сил молодого радянської республіки став днем народження Червоної Армії.

33 роки пройшло з того часу. За ці роки Радянська Армія відкрила себе немеркнучою, невмирущою славою, якої не знала жодна армія жодної країни за всю історію людства.

Велика Вітчизняна війна Радянського Союзу 1941—1945 рр. проти німецьких загарбників була всебічним випробуванням всіх матеріальних і духовних сил Радянської держави, перевіркою морального духу і бойової майстерності Збройних сил Союзу РСР.

В битвах під Москвою, під Сталінградом, Воронежем, під Курськом і Белгородом, під Харковом і Києвом, під Вітебськом і Бобруйськом, Ленінградом і Мінськом, під Ясами і Кишинівом війни Радянської Армії показали всьому світові полум'яний радянський патріотизм, свою багаторічну силу і могутність, покрили свої бойові прапори невмирущою славою. В цих битвах була яскраво продемонстрована перевага Сталінської стратегії і тактики над стратегією і тактикою німецьких фашистів.

Видатна перемога над фашистською Німеччиною та імперіалістичною Японією в роки Великої Вітчизняної війни була завойована на тому, що радянські Збройні сили направлялись більшовицькою партією, тому що ними керував Генералісимус Радянського Союзу товариш Сталін. «Це наше щастя, — говорив тов. Молотов, — що у тяжкі роки війни Червону

Армію і радянський народ вів уперед мудрий і випробуваний вождь Радянського Союзу — Великий Сталін».

Після закінчення Великої Вітчизняної війни миролюбний радянський народ з небаченою енергією взявся за мирну працю. Ми впевненим кроком ідемо до комунізму. Успішно закінчено виконання першого післявоєнного плану. Наша країна в результаті цього стала ще більш могутньою і сильною. Разом з нами на шлях мирного будівництва стали країни народної демократії, великий китайський народ, Німецька демократична республіка.

В той час як СРСР настирливо і послідовно бореться за міцний мир в усьому світі, в імперіалістичному таборі посилено готуються до нової світової війни. Війна в Кореї, яку ведуть проти волелюбного корейського народу американські загарбники та їх сателіти, є яскравим доказом цьому.

Тов. Сталін в розмові з кореспондентом «Правди» переконливо довів агресивність правлячих кіл Америки, Англії і Франції та їх сателітів. Відповідаючи на останнє запитання кореспондента, товариш Сталін наприкінці говорить:

«МИР БУДЕ ЗБЕРЕЖЕНИЙ І ЗМІЦНЕНИЙ, ЯКЩО НАРОДИ ВІЗЬМУТЬ СПРАВУ ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ В СВОЇ РУКИ І ВІДСТОЮВАТИМУТЬ ЙОГО ДО КІНЦЯ. ВІЙНА МОЖЕ СТАТИ НЕМИНУЧОЮ, ЯКЩО ПАПЛЯМ ВІЙНИ ВДАСТЬСЯ ОБПЛУТАТИ БРЕХНЕЮ НАРОДНІ МАСИ, ОБМАНУТИ ІХ І ВТЯГТИ ІХ В НОВУ СВІТОВУ ВІЙНУ».

ТОМУ ШИРОКА КАМПАНІЯ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ, ЯК ЗАСІБ ВИКРИТТЯ ЗЛОЧИННИХ МАХІНАЦІЙ ПАПЛІВ ВІЙНИ, МАЄ ТЕПЕР ПЕРШОРЯДНЕ ЗНАЧЕННЯ».

ЩОДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ТО ВІН І ДАЛІ НЕПОХИТНО ПРОВІДИТИМЕ ПОЛІТИКУ ВІДВЕРНЕННЯ ВІЙНИ І ЗБЕРЕЖЕННЯ МИРУ».

Хай живе могутня Радянська Армія, яка стоїть на варті миру і безпеки народів!

Хай живуть всеперемагаючі ідеї Леніна—Сталіна!

Хай живе великий Сталін — натхненник і організатор всіх перемог радянського народу!

◆ ◆ ◆

Зустріч з М. В. Подгорним

В театрі опери й балету зібралися виборці Харківського—Дзержинського виборчого округу на зустріч з кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР, першим секретарем Харківського обкому КП(б)У М. В. Подгорним.

Академік М. П. Барабашов, студентка університету Луценко, стахановець т. Курманов, народний артист республіки Сердюк та інші закликали виборців у день виборів віддати свої голоси за

кандидата Сталінського блоку комуністів і безпартійних, вірного сина більшовицької партії М. В. Подгорного.

—Товариш Подгорний гаряче дякував виборцям Харківського—Дзержинського виборчого округу, за високе довір'я і запевнив, що віддасть всі свої сили і знання зміцненню могутності любимої Вітчизни, великій справі будівництва комунізму в нашій країні.

Йосиф Віссаріонович СТАЛІН.

(Фотохроніка ТАРС).

ПЕРШИЙ КАНДИДАТ

Це ім'я найстійкішої крици
Було названо гордо людьми
На урочистих зборах столиці
І по всій нашій славній землі.

У годину тяжкої навали
Вів до слави він мужніх синів:
Переможемо ворога—знали,
На заклятих йдучи ворогів.

Сталін—Ленін в житті сонцесейний,
Він—прозорливість ясна орла,

Він зростив сад республік весняний,
Дружба в ньому мов цвіт розцвіла.
Його думка—лісами зростає,
У пустелях каналами мчить,
Електричними зірками сяє
І за мир невідступно стоїть.
Вірим ми, що вже скоро настане
Комунізму омріяний час:
Нас до нього веде мудрий Сталін
І ніщо не затримає нас!

Георгій СЕРБІН,
студент I курсу філологічного факультету.

МОЇ БЕСІДИ З ВИБОРЦЯМИ

З виборцями у мене з перших днів склалися теплі, дружні взаємини. Теми наших бесід різноманітні. Ми говорили про Положення про вибори до Верховної Ради УРСР, порівнюючи нашу демократичну виборчу систему з виборчою системою США, щоб ясніше зрозуміти

переваги нашої виборчої системи перед виборчими системами капіталістичних країн. Кілька бесід присвячені були боротьбі народів у країнах капіталу за свою незалежність.

В моїй роботі мені допомагають самі виборці. Вони

добирають літературу до тем, а потім під час наших бесід самі зачитують газети і журнали.

Я певна, що в день виборів наші виборці з радістю віддадуть свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

М. МУШКІНА.

З ІМЕНЕМ ВЕЛИКОГО СТАЛІНА НА УСТАХ

Я голосую вперше

«Чудова посада — бути на землі людиною», — сказав колись Максим Горький. І мені від усього серця хочеться додати: «особливо, радянською людиною!».

Сьогодні я голосую вперше в житті. В день такого великого свята я хочу сказати, яка я щаслива.

Зараз я вчуся в Медичному інституті. Сталінська конституція дала мені право на освіту. Завдяки піклуванню комуністичної партії й уряду я можу стати спеціалістом-лікарем.

Я горда тим, що живу в велику Сталінську епоху. В день виборів я проголосую за зростання могутності нашого народу, за рідного Сталіна, за наше світле майбутнє — комунізм!

О. БОГУСЛАВСЬКА, студентка.

Широкий шлях

Через два місяці я закінчу зуботехнічну школу. Переді мною, молодою людиною нашої країни, відкривається широкий шлях у життя. В дитинстві я залишилася сиротою. Тільки завдяки більшовицькій партії й батьківському піклуванню рідного Сталіна про дітей-сиріт я змогла закінчити семирічку і поступити до зуботехнічної школи. Але й на цьому я не думаю зупинятися. Продовжуватиму вчитися, підвищуватиму свою кваліфікацію.

В день виборів до Верховної Ради УРСР я з радістю віддам свій голос за любимого друга молоді — рідного товариша Сталіна, за посланця народу Миколу Вікторовича Подгорного.

Л. БУЛАВІНА, студентка.

Життя з кожним днем кращає

Коли я пригадую Харків у перші дні після повернення з евакуації на початку 1944 року, переді мною виникають похмурі картини спустошення. Рідне місто лежало в руїнах.

Прошло небагато часу, а скільки зроблено за короткий період! Невпізнаним стало життя кожного з нас.

На прикладі своєї сім'ї, на прикладі навколишніх бачиш, як з кожним днем зростає добробут наших людей. Значне поліпшення матеріального становища принесло всім трудящим неодноразове зниження цін на продукти й промислові товари. Перед війною ми не мали газового опалення. Користування газовою плиткою у побуті надзвичайно зручне і дає нам тепер понад 400 карб. економії протягом року.

Рік-у-рік кращим і радісним стає наше життя. Велике щастя жити і працювати в країні, де кожний упевнений в своєму завтра, де перед нашими дітьми розкриті широкі двері для навчання, для творчої праці, для світлого життя.

Все це дала нам більшовицька партія, наш рідний і любий Сталін. Від усього серця спасибі йому!

З. БОНДАРЕНКО, рахівник.

МАТЕРІАЛИ ЦЬОЇ СТОРІНКИ СКЛАЛИ ЛИСТИ ВИБОРЦІВ ВИБОРЧОЇ ДІЛЬНИЦІ № 20 ХАРКІВСЬКОГО — ДЗЕРЖИНСЬКОГО ВИБОРЧОГО ОКРУГУ № 366.

БІЛЯ ВІТРИН ВИСТАВКИ

Біля вітрин виставки, присвяченої виборам до Верховної Ради УРСР, щодня зупиняються студенти, наукові працівники, агітатори — читачі Центральної наукової бібліотеки.

Виставки в ЦНБ завжди відзначалися оригінальністю і глибиною задуму. Остання виставка особливо показова в цьому відношенні. Насамперед кидається в очі різноманітність її тематики. Перший відділ називається: «Ленін і Сталін — організатори і керівники Радянської держави». Далі послідовно йдуть відділи: «Сталінська Конституція — найдемократичніша конституція в світі», «Супільний і державний устрій СРСР», «Права і обов'язки громадян СРСР» та ін.

Багатий матеріал ілюструє права і обов'язки радянських громадян. Ось фотографії заводського цеху, де робітники працюють за станками, ось вдумливе обличчя хлопчика, що сидить за учнівською партою, розкішні картини природи — місяця відпочинку трудящих... Глибокою задушевністю, щирістю віє від листів трудящих різних професій, вміщених у збірнику «Великое счастье жить в Сталинскую эпоху».

Погляд зупиняється на газетах з постановами партії та уряду про великі будови комунізму. Комуністичним завтра дихають слова товариша Сталіна, вміщені на плакаті художника В. Говоркова: «Мы решили... сделать все возможное для того, чтобы застраховать себя в будущем от случайностей засухи».

Глядач підходить до останнього відділу виставки. Велична постаць жінки з немовлям на руках. Жінка підписується під Стокгольмською Відозвою. «Во имя миллионов наших детей мы требуем мира» — гнівно заявляє радянська мати заокеанським паліям війни. Любов'ю до людей сповнені виступи вчених і громадсько-політичних діячів, борців за мир на Варшавському Конгресі прихильників миру, виступи радянських делегатів в Організації Об'єднаних націй.

Яскрава виставка, присвячена виборам, — результат кропіткої праці бібліографа Параски Андрійовни Штангей.

А. СИЧ.

За мир в усьому світі

Мені 74 роки. Я мати шести дітей, які рано залишилися без батька. Не легко мені було виховувати синів, але радянська влада оточила нашу сім'ю батьківським піклуванням, допомогла вирощувати дітей.

В роки війни троє синів пішли на фронт захищати Батьківщину й віддали своє життя за свободу і незалежність радянського народу. Тяжко мені перенести таку втрату. Я хочу, щоб люди ніколи більше не знали, що таке війна, щоб матерям не довелося оплакувати своїх загиблих дітей, щоб онуки мої жили щасливо й радісно.

Ми, радянські люди, як і прості люди всіх країн, не хочемо війни. 25-го лютого я голосуватиму за мир у всьому світі, за прапроносуся миру, батька народного рідного Сталіна.

А. ПОНОМАРЕНКО, мати шести дітей.

Дорогоцінне право

Наближається радісний день 25-го лютого, коли всі громадяни нашої республіки обиратимуть кращих людей в депутати Верховної Ради УРСР, здійснюючи своє велике дорогоцінне право, надане їм Сталінською Конституцією.

Протягом двох місяців велася підготовка до дня виборів. Тисячі агітаторів відвідували квартири виборців, інформуючи їх про все, що стосується виборів, роз'яснюючи закон про вибори, допомагаючи якщо треба виборцям у їхньому побуті. Ця складна, але благородна робота звичайно виконується агітаторами з великою добросовістю.

Можна бути впевненими, що така хороша робота агітаторів дала свої результати, і 25-го лютого всі наші виборці як один проголосують за кандидатів непорушного Сталінського блоку комуністів і безпартійних.

А. СУШКЕВИЧ, професор університету.

З рідною партією

У ці радісні й хвилюючі дні всі ми з особливою силою відчуваємо свій нерозривний зв'язок з нашою комуністичною партією, любимим вчителем і другом нашого народу товаришем Сталіним. Усім щастям, усією радістю нашого життя ми зобов'язані партії більшовиків і рідному Сталіну. Лише чотири роки минуло з дня останніх виборів до Верховної Ради УРСР, а як змінилось наше місто, скільки заводів, шкіл, бібліотек, вузів, жител відбудовано й знову споруджено! І все це для народу, для нас — сотен тисяч простих радянських людей.

Багато змін відбулося і в нашому районі. На місці руїн відбудовано десятки будинків, на вулицях зазеленіли ряди дерев. Не впізнати подвір'я нашого будинку, в ньому висаджено багато дерев, кущів, квітів!

Сьогодні ми, прості радянські жінки, говоримо: ми віддамо свої голоси за посланця народу М. В. Подгорного, ми будемо голосувати за щастя наших дітей, за мирну працю, за Сталіна, за комунізм.

Р. ДУБІНСЬКА, П. БАТУРІНА, домогосподарки.

Велику школу партійної та господарської роботи пройшов вірний син радянського народу і більшовицької партії Микола Вікторович Подгорний.

Син робітника-ливарника, він з ранніх років працює на Карлівському машинобудівельному заводі Полтавської області. 1921 рік. Країна починає підніматися з руїн, що залишила по собі громадянська війна. Починається відбудова промисловості і сільського господарства.

В цей час, т. Подгорний створює в Карлівці комсомольську організацію, стає її першим секретарем.

Країні потрібні спеціалісти, люди, що опанували тех-

ніку. Більшовицька партія закликає комсомол до навчання. З п'ятьох комсомолу Микола Вікторович їде вчитися на робітфак Київського політехнічного інституту. Тут загартовуються кадри радянської інтелігенції. М. В. Подгорний вступає до більшовицької партії, успішно закінчує інститут. Сповнений бажання віддати свої знання Батьківщині, він їде на роботу до Житомирської області, де працює старшим помічником головного інженера цукрового заводу.

Кілька років Микола Вікторович Подгорний працює головним інженером цукрових заводів. В дальнішому ця практична робота допомагає йому у налагодженні

діяльності Вінницького та Кам'янець-Подільського цукротрестів.

Товариш Подгорний — широко і всебічно освічена людина. Він бере активну участь у громадському житті. Його обирають секретарем райкому комсомолу, членом райкому КП(б)У.

Наш народ і наш уряд уміють цінити талановитих спеціалістів, які чесно працюють. У 1939 році тов. Подгорний був призначений заступником народного ко-

місара харчової промисловості УРСР, а ще через рік — заступником народного комісара харчової промисловості СРСР.

Починається Велика Вітчизняна війна. Організаторські здібності, уміння керувати масами здалися тов. Подгорному в керівництві великим учбовим закладом — Московським технологічним інститутом, що готує спеціалістів для нашої промисловості.

У травні 1944 року партія знову направляє тов. Подгорного на посаду заступника наркома харчової промисловості УРСР.

З квітня 1946 року тов. Подгорного затверджено постійним представником Ук-

раїнської РСР при уряді СРСР в Москві.

У травні 1950 року Микола Вікторович Подгорний був обраний першим секретарем Харківського обласного комітету партії. Тут він показав великі організаторські здібності, уміння працювати з людьми. 17-го вересня 1950 року тов. Подгорний був обраний депутатом Верховної Ради УРСР.

Знову трудящі висунули тов. Подгорного в депутати Верховної Ради УРСР. Партія і народ довіряють тов. Подгорному. Все його життя присвячено народові.

Я закликаю всіх виборців 25-го лютого віддати свої голоси за гідного кандидата в депутати верховного органу влади республіки, вірного сина нашої великої Батьківщини Миколу Вікторовича Подгорного.

Вірний син Батьківщини

Л. БЕРЕЗНІКОВА.

Довірена особа виборчої дільниці № 20 Харківського — Дзержинського виборчого округу № 366.

Кваліфіковано керувати питаннями навчання

За підсумками зимової екзаменаційної сесії останнє місце серед факультетів університету посів фізико-математичний факультет. Хоч процент студентів, які вчать лише на «добре» і «відмінно», тут порівняно високий, але 82 чоловіки мають академічну заборгованість, і саме вони поставили факультет в число найбільш відстаючих.

Що заважало партійній організації вчасно мобілізувати студентський колектив на боротьбу за високу академічну успішність? Якщо підійти до цього питання формально, то може здатися, що на факультеті провадяться всі відомі заходи, які сприяють досягненню кращих результатів в академічній роботі. Так, для допомоги студентам-першокурсникам організуються додаткові заняття. Питання академічної роботи ставляться на засіданнях вченої ради, включаються в порядок денний комсомольського і партійного бюро. Очевидно, справа в тому, як ставляться ці питання і як партійне бюро, зокрема, організує контроль за виконанням рішень протягом семестру.

Недавно на фізико-математичному факультеті відбулися відкриті партійні збори, на яких обговорювалися підсумки зимової екзаменаційної сесії і завдання в новому навчальному семестрі.

Доповідач декан факультету доцент А. С. Мільнер оперував великою кількістю цифр. Він говорив про успішність по курсах, з окремих дисциплін тощо. Можна твердити, що цифр було навіть більше ніж потрібно. І все це не надало доповіді необхідної серйозності і діловитості. Доповідач забув про живих студентів. Тов. Мільнер майже не наводив призвищ кращих людей факультету і тих, хто відстає. В доповіді не фігурували парторги і старо-

сти, які слабо борються за високу трудову дисципліну. Тому доповідь погано сприймалася аудиторією і не могла мобілізувати присутніх на активне обговорення.

Присутніх не могло не здивувати і те, що декан факультету, виступаючи на відкритих партійних зборах, жодного слова не сказав про успішність студентів-комуністів. Коли ж йому задали запитання, він обмежився загальними словами про авангардну роль комуністів у навчанні.

Але є ще й друга сторона в цьому питанні. Чому партійне бюро (деякі члени його слухали доповідь не в перший раз) не зробило своєчасно зауваження тов. Мільнеру, не вказало йому що подібна доповідь не може задовольнити партійні збори? Бюро треба закинути ще й те, що збори були підготовлені слабо. Студентів, активістів комсомольської та профспілкової роботи на зборах було явно недостатньо, а про їх активність говорити вже не доводиться.

Відсутність належного контролю з боку парторганізації позначилася і на деяких міроприємствах, які провадились на факультеті для підняття академічної роботи протягом семестру. Так, питання навчання не стали основними в роботі комсомольської і профспілкової організації. Яскравим свідченням той факт, що більшість студентів, які мають заборгованість у навчанні, є комсомольцями. Академічні сектори комсомольського і профспілкового бюро мали можливість повсякденно контролювати / стан поточного навчання на курсах, у групах. Тісний контакт з викладачами допоміг би своєчасно усунути недоліки. Але ця можливість не була використана.

Партійне бюро протягом семе-

стру не спрямовувало належним чином комсомольську організацію на вирішення важливих питань академічної роботи. Хоч секретар бюро ЛКСМУ тов. Чайковський і є членом партійного бюро, наряд чи це може виправдати той факт, що на засіданнях партійного бюро жодного разу не ставилися звіти секретаря комсомольської організації про діяльність в галузі академічної роботи. Секретар партбюро т. Костін обмежився лише особистими вказівками тов. Чайковському з тих чи інших питань.

Це ж слід віднести і до керівництва партійним бюро профспілковою організацією. Бюро не зуміло зорієнтувати громадські організації в потрібному напрямку. Тому не дивно, що їхня робота, недостатня протягом семестру, майже замирала в час екзаменаційної сесії. Партійне бюро недостатньо контролювало і керувало діяльністю факультетської стінної преси. Газети виходили недостатньо регулярно.

Можна навести ще ряд недоліків (лібералізм деканату, який дозволяв перекладання екзаменів, недостатню чіткість в роботі деканату та інш.), але більшість з них вже були викриті на засіданнях ученої ради, партійного бюро, у виступах комуністів на партійних зборах.

Партбюро не змогло так спрямувати роботу деканату, щоб той міг постійно і дійовим чином керувати роботою кафедр. Це можна було зробити тим успішніше, що в самому деканаті працюють два члени бюро.

Парторганізація фізико-математичного факультету — організація міцна. Вона має всі можливості вивести факультет з прориву, в якому він зараз знаходиться і вивести його в число кращих по університету.

В. ХОЛОДКОВ.

КОРИСНІ ЗБОРИ АКТИВУ

Був час, коли комсомольська організація філологічного факультету прикладом для комсомольців всього університету. Але у цьому навчальному році факультет загубив добру славу. Минулої сесії комсомольці-філологи одержали 16 незадовільних оцінок і 6 з них — з суспільно-економічних наук. Факультет з академічної успішності опинився на передостанньому місці в університеті.

Про що це свідчить? Це свідчить, насамперед, про погану роботу комсомольської організації, яка не зуміла підкорити ідейно-політичну роботу серед студентів боротьбі за високу академічну успішність, це свідчить про те, що на факультеті є комсомольці, які не вважають за сором для себе і всього студентського колективу мати «двійки» з політекономії соціалізму та діалектичного матеріалізму і порушувати тим самим статут ВЛКСМ, який зобов'язує комсомольців наполегливо вивчати марксистську теорію.

На факультеті є серйозні дисциплінарні зриви. 19 грудня на лекцію з основ марксизму-ленізму з 122 студентів прийшло 22. Можна тільки дивуватися, що комсомольське бюро зовсім не реагувало на цей ганебний для всього університету випадок. А втім, дивуватися немає чому. Члени цього бюро теж не можуть похвалитися своєю дисциплінованістю. Так, член бюро т. Веднер «дозволив» собі не виконати завдання міському комсомолу. Факультет неодноразово зривав університетські міроприємства — козанські змагання, ліжний крос, присвячений виборам до Верховної Ради УРСР.

В чому ж справа? Що сталося на факультеті за останній час?

Комітет комсомолу перевіряв роботу комсомольської організації факультету і 17 лютого скликав університетські збори комсомольського активу, де були оголошені матеріали перевірки і заслухано звіт секретаря бюро ЛКСМУ факультету т. Оленченка. Збори зайвий раз підтвердили, що у філологів значно послабла комсомольська дисципліна. Ряд активістів не з'явилися на ці збори (секретар бюро російського відділення т. Кириченко, члени бюро відділення журналістики тт. Черкашин та Залюбовський). На зборах були відсутні комсорг та агітатори багатьох груп: факультетське бюро вчасно не попередило їх. Бюро не вивисило об'яви про збори активу і не запросило на них всіх комсомольців факультету, очевидно, побоюючись «підриву свого авторитету». Доповіді т. Оленченка бракувало глибокого аналізу, вміння зробити принципові висновки. Це було безпристрасне повідомлення про критичне становище на факультеті. Головною причиною зривів і недоліків у роботі бюро т. Оленченко вважав труднощі організаційного характеру, що виникли у зв'язку з введенням комсомольських бюро на відділеннях.

Виступи товаришів, яким була доручена перевірка роботи організації, виступи членів комітету комсомолу та факультетських активістів з'ясували причини незадовільного стану в комсомольській організації. Це, насамперед, відсутність чіткого планування роботи комсомольського бюро. Відділенським бюро була дана повна самостійність та ініціатива як у плануванні так і в проведенні своєї роботи. Факультетське бюро не координувало дій відділенських бюро, досвід їх роботи не

вивчався, не розвивався. Навчання комсомольського активу було поставлено вкрай погано.

Внаслідок невмілого планування була переваженість різниці міроприємствами. Кожного дня на факультеті засідало по кілька бюро, зборів активу, приймалися різні хороші рішення, але... наслідків не було.

Перед активістами філфаку стояли в цьому році значні організаційні труднощі, але факультетське бюро зустріло їх не по-більшовицькому, не шукало нових методів роботи. В цьому є провина і комітету комсомолу університету, який слабо ще допомагає комсомольській організації філологічного факультету.

Проаналізувавши роботу комсомольської організації філологічного факультету, збори прийняли розгорнуте рішення, поставили перед комсомольцями філологічного факультету невідкладне завдання — вивести свою організацію з прориву. Керуючись рішенням зборів комсомольська організація повинна активізувати роботу на всіх ділянках, не забуваючи головного — боротьби за високу успішність студентів.

Збори виявилися дуже корисними не лише для комсомольців філфаку, але й для активістів інших факультетів. На помилках в роботі комсомольського бюро філологічного факультету повинні вчитися комсомольці і інших факультетів, зокрема фізико-математичного, що має такі ж зміни в структурі факультетської організації.

Комітетові комсомолу слід практикувати подібні збори активу, які будуть своєрідною школою комсомольської роботи.

ЇХ ВИХОВАЛА РАДЯНСЬКА АРМІЯ

МЕДСЕСТРА САНІТАРНОГО ПОЇЗДУ

«Була медсестрою на санітарному поїзді. Що ж тут дивно? Все так просто, що й розповідати нічого», — говорить світлока руська дівчина.

Але великі очі видають її: примружились і спалахнули думками-сподадами.

Стримано, трохи ніяковіючи, розповідає Аня про себе, а потім, забуваючи про все, віддається спогадам...

Війна. 1941 рік. Вона, сімнадцятирічна першокурсниця, разом з подругою Анею Хоменко пішла працювати до госпіталю. Потім чотири роки незвичайної праці в госпіталі на колесах. Фронті. 1-й Український, 2-й Білоруський... Під Сталінградом і Курськом, під Гомелем і Брянськом рятувала Аня поранених бійців.

Мимоволі звертаєш увагу на тонкі нервові пальці, що перев'язали тисячі ран, врятували життя сотням людей.

Багато горя людського бачила Аня. На шляхах-перепуттях наздогнала її страшна звістка: фашисти розстріляли батьків, брата і трьохрічну сестричку. Здрігну-

лося серце. Але спритні руки ще ласкавіше, обережніше продовжували свою роботу. Вона мстилася, вертаючи до життя бійців. Вони міцно, мовчки тиснули їй руку, повертаючись на передову.

...Другий рік Аня навчається в аспірантурі на кафедрі дарвінізму й генетики. З дитинства захоплюючись біологією, Аня обрала цікавішу галузь цієї науки. «Ми не можемо чекати милостиві від природи, взяти їх у неї — наше завдання», — ці мічурінські слова Аня добре пам'ятає. Вона працює над проблемою штучного запліднення в галузі тваринництва.

Струнка, з короною густих кіс Аня Бершак ніжно схиляється над клітками з білосніжними кроликами й захоплено пояснює. З надією поглядає на красуньку яка повинна дати незвичайний приплід. Аня хоче довести, що виборне запліднення підвищує життєздатність сільськогосподарських тварин.

Г. ПРИХОДЬКО.

КОМАНДИР РОТИ РОЗВІДНИКІВ

Восени 1946 року Юрій Терехов поступив на економічний факультет Харківського університету. З перших же днів він виявив себе, як відмінний студент, невтомний громадський працівник. Небагато знайдеться людей в університеті, які б не знали Юрія Терехова. Протягом п'яти років він керував партійним бюро факультету, а з 1948 року був обраний до партійного бюро університету. Спокійний, урівноважений, він завжди розв'язує складні питання, допомагає студентам, які звертаються за порадою.

Проводячи велику громадську роботу, Юра завжди був серед перших і в навчанні. Він Сталінський стипендіат. У 1950 році, закінчивши університет і одержавши диплом з відзнакою, Терехов був залишений в аспірантурі.

Вітчизняна війна проти гітлерівських загарбників змусила Юрія, як і сотні тисяч юнаків нашої Батьківщини, взятися за

винтівку. Закінчивши військово-піхотне училище, він пройшов фронтними шляхами до Праги. Саме в армії у нього розвинулися такі якості, як велика працьовитість, настирливість, упертість у досягненні мети. Вихованій ленінсько-сталінським комсомолом, він став хорошим комуністом.

Юрій пройшов славний бойовий шлях радянського офіцера, командував ротою оперативної армійської розвідки, був начальником ліжного батальйону. В лавах Радянської Армії Юра постійно працював над собою, старанно оволодівав знаннями.

Успішно працює і вчиться Юрій в аспірантурі. У січні він склав на «відмінно» перший екзамен з політекономії. Перед ним ясна мета — скласти кандидатський мінімум, захистити дисертацію, щоб потім усі свої сили і знання віддати служінню радянському народові.

С. КВАЧАДЗЕ.

Успіхи учених-хіміків

На звітній науковій конференції

Підводячи підсумки наукової та громадської діяльності хімічного факультету й інституту хімії у 1950 році, директор інституту хімії доцент Р. М. Грицан вказав у своїй доповіді, що на основі розгорнутого соцзмагання між кафедрами, професорсько-викладацький склад і наукові співробітники домоглися значних успіхів. У 1950 році план з наукової тематики виконано на 100 процентів. Крім того, на факультеті виконано 13 понадпланових тем. Розроблено й впроваджене у виробництво 15 тем. Протягом минулого року співробітники хімічного факультету надрукували 75 наукових робіт, захищені три кандидатські дисертації. 38 чоловік закінчили вечірній університет марксизму-ленізму.

Особливою розмаху набула співдружність учених з промисловими підприємствами та установами Харкова. За рік було дано 102 консультації.

З окремих напрямків, проблем і тематик, розроблених на факультеті, слід відзначити успіхи групи органіків (керівник — заслужений діяч науки, професор Е. С. Хотінський) в галузі синтезу нових красителів з продуктів переробки кам'яновугільної смоли, а також роботи співробітників кафедри фізичної хімії (керівник професор М. А. Ізмайлов), групи аналітичної хімії (доцент М. П. Комар), групи колоїдної хімії (доцент І. Я. Шаферштейн, доцент В. М. Симонова).

Значних успіхів домоглися наші металознавці в розробленні теорій й практики електроерозійних процесів в промисловості (керівник доцент Л. С. Палатник). Група хіміків-органіків під керівництвом доцента М. Т. Глузмана в цьому році почала розроблення оригінального методу синтезу органічних сполук, який може мати велике значення для промисловості органічного синтезу.

Великих успіхів добилася група, яка працює в галузі обмінної адсорбції (керівник-доцент О. Т. Давидов).

Слід також відзначити роботу в галузі популяризації вітчизняної науки, яку провели професори Е. С. Хотінський, М. А. Ізмайлов, Л. М. Андреасов, доцент М. С. Новаковський та інші.

Аналізуючи підсумки конференції, проректор ХДУ по науковій частині М. А. Ізмайлов у своєму виступі відзначив, як недовік, зокрема те, що до цього часу окремі теми розроблюються невеличкими колективами або самостійно, що призводить до розпорошення наукових сил, а іноді знижує і якість виконання робіт. Учасники конференції намітили конкретні завдання щодо поліпшення роботи у 1951 році.

Е. ВАЙЛЬ,
науковий співробітник.

ШИРИТИ РОБОТУ НАУКОВИХ ГУРТКІВ

Робота наукових гуртків економічного факультету піддавалася неодноразовій критиці — в ній приймало участь порівняно вузьке коло «ентузіастів».

Інша картина в цьому році. В наукових гуртках працюють 130 чоловік. Парторги й комсорги курсів надали велику допомогу раді відділення СНТ. Зросла кількість дійсних членів СНТ. Засідання гуртків, як правило, проходять тепер при багаточисленній аудиторії. Так, наприклад, гурток радянської економіки відвідують до 40 студентів.

Проте, все це викликає труднощі, які полягають у тому, що виявляється недостатність лише однієї форми роботи — засідань наукових гуртків. Багато студентів, наприклад, не можуть стати членами СНТ тому, що не всі мають змогу прочитати доповіді на засіданнях гуртків. Між тим, шефство над школами, використання досвіду біологічного факультету по проведенню пленарних засідань і т. д. до цього часу не налагоджені. Тому з самого початку нового семестру слід широко використати різноманітні форми роботи.

Ми повинні забезпечити можливість активної участі в науковій роботі всіх студентів, які цього бажають.

З. СОКОЛІНСЬКИЙ.

На основі рішень IV пленуму ЦК ВЛКСМ

Цікаво і з користю пройшли на біологічному факультеті збори активістів культурно-масової роботи. В результаті, був вироблений план роботи на семестр, в основу якого покладені рішення IV пленуму ЦК ВЛКСМ.

Член партбюро доцент т. В. М. Петров поставив перед художньою самодіяльністю завдання в справі комуністичного виховання молоді.

Зараз на факультеті готуються до літературного вечора „Письменники світу в боротьбі за мир“. Виділена комісія для підготовки і проведення першотравневого вечора.

М. Вінецька.

Переможці змагань ковзанярів

Цікаво пройшли міжфакультетські змагання ковзанярів на стадіоні «Динамо». Майже від усіх факультетів були представлені повні жіночі й чоловічі команди.

Після запеклої боротьби перші три місця у жінок зайняли: Варягіна (географічний факультет), Андреева (геологічний факультет), Логвиненко (фізико-математичний факультет). Серед чоловіків — Насиров (фізико-математичний факультет), Полурез (історичний факультет), Вугринський (хімічний факультет).

Спортивний куток

Факультетська організація ДСТ «Наука» біологічного факультету створила спортивний куток. Тут вивішуються ілюстрована газета, поради майстрів спорту, описи гімнастичних вправ тощо.

Святкування дня Радянської Армії

26 лютого на честь 33 роковин Радянської Армії в театрі ім. Т. Г. Шевченка буде влаштований загальноуніверситетський святковий вечір. Після доповіді «Радянські Збройні Сили на варті миру» з великим концертом виступлять учасники художньої самодіяльності університету.

☆

В святкові дні агітатори прочитають доповіді, присвячені Радянській Армії на комсомольсько-молодіжних годинах, у студентських гуртожитках та на підшефному заводі транспортного машинобудування.

☆

Вечір, присвячений 33 роковинам Радянської Армії відбудеться на агітпункті виборчої дільниці по вуль Трінклера, 8. Виборці прослухають тут доповідь «Радянська Армія — оплот миру та демократії». Після доповіді демонструватиметься художній кінофільм.

„ВЕЛИКІ БУДОВИ КОМУНІЗМУ“

На агітпункті виборчої дільниці № 20 агітколективом студентів організовано стенд «Великі будови комунізму», на якому вивішено плакати, карти Сталінських будов на Дніпрі, Волзі і в Туркменії, газетний та ілюстративний матеріал.

Диспут за повістю „Студенти“

Студенти хімічного факультету готуються до диспуту за повістю Трифонова «Студенти». Диспут відбудеться в березні.

Підсумки математичного конкурсу

На фізико-математичному факультеті відбулося вручення премій десяти кращим учасникам математичного конкурсу, який відбувся в минулому семестрі при активній участі студентів.

Перше і друге місця зайняли студенти — першокурсники Піщанський і Рофе-Бекетов, третє — Ронкін, студент III курсу.

Готується конкурс на краще вирішення фізичних задач.

Юні геологи

При геологічному факультеті організований геологічний гурток для учнів старших класів середніх шкіл Харкова. Керівник гуртка — доцент Коновалов. Гурток розпочав свою роботу в неділю 18 лютого.

Метою гуртка є ознайомлення учнів шкіл міста з елементарними питаннями геології.

НА ЛИЖАХ

Студентка III курсу хімічного факультету Віта Ізмайлова — відмінниця навчання. Вона бере активну участь у громадській роботі, керуючи фізкультурним сектором комітету ЛКСМУ. Віта хороша спортсменка, часто виступає за честь факультету.

На фото: В. ІЗМАЙЛОВА.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Відкриті партійні збори

На філологічному факультеті відбулися відкриті партійні збори, присвячені підсумкам зимової екзаменаційної сесії і завданням викладачів, студентів і громадських організацій факультету на другий семестр.

У дебатах по доповіді декана т. Вербицького виступило багато комуністів і безпартійних товаришів.

КРИТИКА І БІБЛІОГРАФІЯ

„Записки директора школи“

Під таким заголовком державним учбово-педагогічним видавництвом випущена книга О. І. Желтова. Вона складається з семи розділів і висвітлює роботу школи в роки, що передують Великій Вітчизняній війні. Автор ставить перед собою завдання допомогти молодому вчителю і початкуючому директору. Простою, переконливою мовою О. І. Желтов розповідає про педагогічний процес навчання і виховання учнів своєї школи.

В першому розділі автор знайомить читача зі школою, педагогічним колективом, розкриває загальну картину дисципліни школярів. З дисципліною в школі не все гаразд. Перед директором, вчителями — невідкладне завдання: зміцнити дисципліну учнів, повести вмілу боротьбу з порушеннями шкільного режиму.

Учень VIII класу Роднов розбив у коридорі скло. Директор викликає учня до себе в кабінет.

— «Говорять, Роднов, ви розбили в класі вікно?»
— Розбив, — задирливо відповідає Роднов.
— Як це сталося?
— Мене штовхнули, — розв'язним тоном відповів він.
— Хто штовхнув?

— Не знаю».

Директор запропонував учневі вставити скло за свій рахунок, на що той кинув «ладно» і без дозволу вийшов.

Перед нами «трудний» учень. Найлегше було б виключити його зі школи. Але директор не йде по лівій найменшого опору. Ми бачимо, як поступово виховується свідомість Роднова. Директор знайшов вірний шлях, зумів силою громадського впливу викликати здорові почуття у учня, який згодом став зразковим класним організатором, а в 10 класі очолює учнівський комітет.

Не менш повчальний випадок і з Вірою Шишкіною, примхливою дівчиною. Завдяки виключно вмілому підходу вчительського колективу, вона стала, зрештою, зразковою ученицею.

Докладно зупиняється автор на питаннях передачі окремими висококваліфікованими учителями свого педагогічного досвіду. Цей другий розділ являє великий інтерес для вчителів. Тим більше, що в багатьох наших школах і понині, на жаль, не приділяється належної уваги цьому важливішому питанню.

Уроку — основній формі навчально-виховної роботи — відво-

диться 3-й розділ. Автор піднімає на принципову височінь питання відвідування директором і завучем уроків учителів. З усіма подробицями розповідається, як на педагогічних радах обговорюються ці уроки.

В IV і V розділах йдеться про роботу комсомольської і піонерської організації, учнівського комітету. Тут також читач знайде багато яскравих прикладів з життя школи.

Цікаво читається VI розділ, в якому розповідається про організацію і роботу драматичного гуртка, шкільного хору, товариства юних авіамоделістів, спортивних гуртків та інших. Автор не тільки фіксує, так би мовити, буденну роботу всіх цих гуртків, але й показує, як вирощуються юні таланти, як благотворно впливає естетичне виховання на зовнішність і внутрішній зміст учня.

В цьому ж розділі надається місце і таким формам виховної роботи учнівського колективу, як проведення в школі політінформацій і читачьких конференцій.

Нарешті, останній розділ присвячений роботі батьківського комітету.

Закінчуючи, О. Желтов підкреслює: «Педагогічний колектив нашої школи добився значних успіхів у поліпшенні педагогічного процесу, у підвищенні успішності. Нам допомогло пристра-

сне бажання віддати всі сили справі навчання і виховання радянських дітей, неухильне виконання вказівок партії Леніна — Сталіна, творчий, позбавлений казенщини, байдужості, підхід до роботи».

Книга в цілому справляє хороше враження. Бажано, щоб її прочитали наші студенти.

Є окремі місця, що викликають заперечення. На стор. 8—9 мова йде про масове запізнення учнів на перші уроки. Було скликано пед. раду, проведено комсомольські, учнівські та піонерські збори, поставлено питання і на батьківських зборах. «Запізнення знизилися, але не набагато», — зауважує автор. Після цього директор, завуч, чергові вчителі кожного ранку, як тільки починається перший урок, почали виходити на ганок і зустрічати учнів, які запізнилися, «ласково і без нотаций». «Незабаром запізнення припинилися», — заключає автор.

Ми не проти того, щоб чергові вчителі справді зустрічали учнів,

але тут почувається недооцінка автором пед. ради та учнівських організацій.

В іншому місці автор підкреслює необхідність об'єктивно оцінювати знання учнів. Цей момент, справді, є дуже важливим в роботі учителя. Випадок, наведений автором як ілюстрація, проте, не може не здивувати читача.

О. Желтов розповідає про вчителя хімії, який з незрозумілих причин систематично знижує оцінку здібній учениці.

Побувавши разом з завучем на уроці, директор домігся того, щоб вчитель заслужено оцінив знання дівчини. Здається, ніби справедливості торжествує. Насправді ж питання залишається для читача відкритим. З одного боку, незрозуміло, чому саме вчитель занижував оцінку. З другого боку — ясно, що директор лише змусив учителя поставити справедливую оцінку, але не зміг переконати його в допущеній педагогічній помилці.

Вс. БОЯНОВИЧ.

Номер підготовлений за участю змінної редакції в складі Б. ПЛАХТІНСЬКОГО, Г. ПРИХОДЬКО, С. КВАЧАДЗЕ.

В. о. відповід. редактора В. БУДНІКОВ.